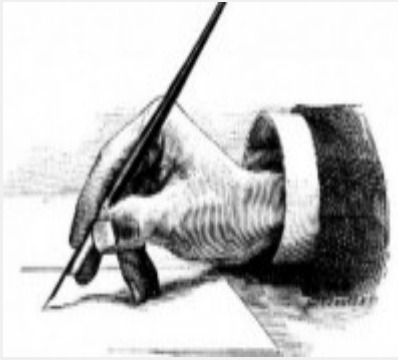

Γράφω αυτό το κείμενο με τη μορφή της ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ, πραγματικής έκκλησης μπροστά στα κατακλυσμιαία γεγονότα, τα οποία εξελίσσονται στο πολιτικό σκηνικό. **Θεωρώ περιττή τη συζήτηση, για το αν ο πολιτικός χρόνος έχει πυκνώσει ή κάθε πόσα χρόνια συναντάμε μια τέτοιας έκτασης ευκαιρία.** Αν ΔΕΝ μπορούμε να καταλάβουμε το βάθος και το εύρος του ρήγματος -το οποίο παραμένει ενεργό- το κείμενο θα πρέπει να κλείσει εδώ.

Η πραγματικότητα είναι πεισματάρια

Ας αποφασίσουμε με το «χέρι στην καρδιά» και με πλήρη συνείδηση, αν θεωρούμε πως ο λαός -αυτός ο λαός όπως ΣΗΜΕΡΑ είναι- θα ορθωθεί σε αυτό που θέλουμε να γίνει ΚΑΙ σε αυτό που ΠΡΕΠΕΙ να γίνει. Αλίμονο όμως, στα μαρξιστικά μας αναγνώσματα τα διαβάσαμε αλλιώς... **Πολλές φορές οι θεωρήσεις μας, μοιάζουν σαν να μας χρωστάνε οι εκμεταλλευόμενες τάξεις να ιδρύσουν Σοβιέτ,** ώστε να καταδεχθούμε να έρθουμε σε επαφή μαζί τους...

Λοιπόν, πως ανάγεται με εργατικό - νεολαιίστικο - άνεργο - λαϊκό περιεχόμενο το 2015, αυτό που όλοι μας διαβάσαμε στη μαρξιστική φιλολογία «Οι προλετάριοι ΔΕΝ έχουν να χάσουν παρά μόνο τις αλυσίδες τους»; **Είτε μας αρέσει είτε όχι η ανάλογη φράση ΣΗΜΕΡΑ είναι το «ΠΟΥΤΑΝΑ ΟΛΑ»!** Ναι ξέρω, ΔΕΝ έχει όση συνειδητοποίηση θα θέλαμε, ούτε περιέχει την ιστορική - απελευθερωτική θεώρηση για το ρόλο του προλεταριάτου.

Αυτό είναι όμως το επίπεδο συνείδησης, αυτοί είναι οι άνθρωποι που ΔΕΝ έχουν τίποτα να χάσουν και έτσι εκφράζονται. **Αυτό είναι το σπέρμα, ο σπόρος που θα πρέπει να περάσει από το αυθόρμητο στο συνειδητό, από το παιδικό & χαβαλέδικο στο ώριμο & δημιουργικό.**

Με ποιους έχουμε να βαδίσουμε μαζί:

Υπήρχαν το προηγούμενο διάστημα απόψεις μέσα στις γραμμές μας πως «αυτός ΔΕΝ μας κάνει, γιατί τα γούστα μας είναι πιο αριστερά» ή «εμείς με την πατριωτική αριστερά ΔΕΝ πάμε» ή «αυτοί θέλουν απλά επιστροφή σε εθνικό νόμισμα και τίποτα άλλο» κ.α..

Αλήθεια μέσα στην αντάρα της μάχης, με τις τράπεζες κλειστές και τα ιμπεριαλιστικά γεράκια να απειλούν, τα ΜΜΕ να τρομοκρατούν, ένας κόσμος άντεξε και απάντησε. **ΔΕΝ πάει πολύ να ζητάμε περαιτέρω ενέχυρα και εγγυήσεις για να δράσουμε μαζί του;** Για να αποφασίσουμε να πορευτούμε και με ρεύματα που ηγεμονεύονται από διαφορετικές αντιλήψεις, να κολυμπήσουμε ΟΧΙ μόνο ΚΟΝΤΡΑ, αλλά και πλάι τους, σε αυτό τον ανηφορικό δρόμο, όταν η ζωή μας φέρνει αντικειμενικά στο ίδιο μετερίζι..

Σκεφτήκαμε ποτέ τί γνώμη έχουν αυτοί για εμάς, οι απλοί άνθρωποι του μόχθου και της καθημερινότητας; **Αν μοιάζουμε παρωχημένοι, αν αδυνατούμε να τους δώσουμε να καταλάβουν - με αφετηρία της πείρα τους- τι ακριβώς θέλουμε να κάνουν;**

Μα καλά και με αυτούς; Αυτοί είναι ΣΥΡΙΖΑΙΟΙ!

Το έχω γράψει και σε ένα παλαιότερο κείμενο **το οποίο αποτιμούσε το αποτέλεσμα των εθνικών εκλογών**.

<http://antarsya.gr/node/2905>

«Η επιλογή από χιλιάδες απλών ανθρώπων του ψηφοδελτίου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. για το φάκελο της κάλπης πρέπει να ειδωθεί ΚΑΙ με ΕΝΑΝ ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΟ ΤΡΟΠΟ. Ας σκεφτούμε όλοι όσοι είμαστε έτοιμοι να σχολιάσουμε «εντάξει ΠΑ.ΣΟ.Κ.ακι ΔΕΝ έκανες και καμιά επανάσταση» αν έχουμε πράξει τα υποκειμενικά μας καθήκοντα και σε ποιο βαθμό, δείχνοντας ή έστω ψηλαφώντας ένα διαφορετικό δρόμο για την ελληνική κοινωνία, μια πορεία που θα μαγνητιζε ευρύτερες δυνάμεις».

Φαντάζει αστείο και να το συζητάμε, **την ώρα που ένα καράβι «αυτομολεί» από την αστική αρμάδα, εμείς να κάνουμε κριτική «αφ' υψηλού» σε όσους τραβούν -εναγωνίως- κουπί, επειδή ΔΕΝ μας αρέσει ο Καπετάνιος...** Είναι απλή η παραδοχή πως κάθε ηγεσία ΔΕΝ επιβάλει μοναχά συμπεριφορές στους από κάτω, αλλά αντανakλά και κορυφώνει -σε ανώτερο επίπεδο- παγιωμένες καταστάσεις/συμπεριφορές. **Αν θέλουμε να έρθουμε σε επαφή με ρεύματα που αποσπώνται από την αστική διαχείριση, θα πρέπει με σεβασμό να αντιμετωπίζουμε την εσωτερικότητα και την αυτοτέλειά τους, την ιδιαίτερη δόμησή τους.** Εκτός και αν πιστεύουμε πως επειδή σήμερα «σπάνε» την ενότητά τους με τα παλιά σχήματα, πως ΔΕΝ φέρουν ισχυρά τα σημάδια της μέχρι τώρα στάσης τους.

Πριν τους κατηγορήσουμε για τα πάντα ,ότι αυτοί είναι οι χειρότεροι και εμείς οι καλύτεροι, ας κοιταχτούμε λίγο στον καθρέφτη... Μοιάζουμε ή ΔΕΝ μοιάζουμε πολλές φορές με το στίχο του Γιουσουρούμ «Μία διαδήλωση δέκα μικρόφωνα»; Εμφανίζονται και στο δικό μας χώρο Παραγοντισμοί ή ΟΧΙ; Π.χ. είναι καλό που σχεδόν κάθε στέλεχος ,με μια πορεία στο χώρο, έχει ένα δικό του blog; ΔΕΝ είναι αυτό κατακερματισμός και σπατάλη δυνάμεων;

Φυσικά ΔΕΝ έχω καμία διάθεση να μηδενίσω ΤΙΠΟΤΑ ή να απαξιώσω το οτιδήποτε. Η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. μπήκε με ζηλευτή αποφασιστικότητα στη μάχη και από την πρώτη στιγμή. Η πολιτική της θέση απέδειξε ότι μπορεί να γίνει υπόθεση μαζών, ΔΕΝ είναι λίγα αυτά στα οποία έχουμε συμφωνήσει, ΟΥΤΕ είναι λίγα όσα έχουμε κατακτήσει. Να τα αποκρυσταλλώσουμε πρέπει και να αρθρούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Που απευθυνόμαστε άμεσα και με πιο στόχο;

Οι πολιτικές δυνάμεις οι οποίες σήκωσαν το βάρος του «ΟΧΙ» σε αντι-ΕΕ κατεύθυνση, σε τροχιά σύγκρουσης με τους δανειστές και ΟΧΙ διαπραγμάτευσης -με άλλα μέσα- μαζί τους, **ΠΡΕΠΕΙ ΑΜΕΣΑ να ΟΡΙΣΟΥΝ ΚΑΛΕΣΜΑ Μετωπικής Ενοποίησης σε ένα Μέτωπο του «ΟΧΙ ως το ΤΕΛΟΣ»!** Να προχωρήσουν σε κοινές συνελεύσεις των κεντρικών οργάνων, διακήρυξη - ανοιχτό κάλεσμα στο λαό και κοινό πρόγραμμα δράσης.

Άμεσα, σε κάθε πόλη να κληθούν κινητοποιήσεις απέναντι στη διαφαινόμενη συμφωνία, **να ΣΠΑΣΕΙ το ΚΛΙΜΑ Εθνικής Συναίνεσης, να ανασχεθεί η αίσθηση του κόσμου ότι το «ΟΧΙ» του και οι θυσίες του ΠΟΥΛΗΘΗΚΑΝ, να μπει φρένο στην αντιδημοκρατική μετατροπή του περήφανου «ΟΧΙ» σε ένα ραγιαδικο «ΝΑΙ», να υψώσουμε τοίχος στο μονόδρομο της υποταγής.**

Το μέτωπο του «ΟΧΙ ως το Τέλος» μοιάζει να ενοποιεί αρμονικά τον οικονομικό αγώνα με το κεντρικό πολιτικό επίπεδο. Να συνδέει το άμεσο, το τοπικό, το ειδικό/μερικό με το ΚΥΡΙΟ! Το αμέσως επόμενο διάστημα, στο μαζικό κίνημα, φορείς και οργανώσεις, παρατάξεις της αριστεράς κ.α. θα κληθούν να διεκδικήσουν πίσω όσα μας ανήκουν, να ακυρώσουν όσα προσπαθούν τώρα φέρουν από το παράθυρο,

αγνοώντας το πάνδημο λαϊκό «ΟΧΙ».

Ένα παράδειγμα για να δούμε πόσο λίγοι μπορούμε να είμαστε, πληγώνοντας τις συντροφικές μας σχέσεις. Ας σκεφτούμε πως λίγες μέρες ΠΡΙΝ, δόθηκε μια αντιπαράθεση για το εκλογικό κατέβασμα στις φοιτητικές εκλογές της ΕΑΑΚ με το ΑΡΔΙΝ. Ανακοινώσεις και κόντρα ανακοινώσεις, καταγγελίες και χαρακτηρισμοί. Ήρθε όμως το αποτέλεσμα του Δημοψηφίσματος και μέσα σε αυτή την κατάσταση, οι φοιτητές ψήφισαν σε ποσοστά μεγαλύτερα του 80% ΟΧΙ. Η νεολαία το ίδιο, οι άνεργοι το ίδιο, οι εργαζόμενοι το ίδιο, **ΜΑΛΛΟΝ ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΜΕ το ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ και ΟΧΙ ΑΥΤΟΙ!**

Άμεσα θα πρέπει οι δυνάμεις μας σε κάθε χώρο να γίνουν οι εκφραστές, τα ρυάκια της μεγάλης λαϊκής συμμαχίας που θα επιβάλει στο ΣΗΜΕΡΑ τα άμεσα & ζωτικά αιτήματά της, ανοίγοντας το δρόμο για βαθιές κοινωνικές αλλαγές.

Επιλογικά

Η περίοδος που ανοίγεται μπροστά μας είναι καινοφανής, γεμάτη κινδύνους αλλά και ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ. Δεν υπάρχει πολιτική περπατησιά που να μπορεί να αξιοποιήσει τις δυνατότητες ΧΩΡΙΣ ένα σφιχταγκάλιασμα με τους κινδύνους. **Νέα καθήκοντα και ερωτήματα περιμένουν να δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό, ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΛΛΗ ΕΠΙΛΟΓΗ παρά να ανταποκριθούμε...**

Ξάνθη, 10/07/2015